

Увод

Друштвени покрети су облик колективног деловања усмерен на друштвену промену. Основна обележја су им неформалност чланства и јавност деловања. Друштвени покрети осветљавају могуће будућности, а делимично су и средства за њихово остваривање. Као облици радикалног ангажовања који имају све шири значај у модерном друштвеном животу. Класини примери су покрети за једнака људска права, мировни и еколошки покрети. "Колективно понашање је неинституционализовани облик мобилизације на акцију која треба ублажити једну или више врста друштвених напетости на темељу неких општеприхваћених веровања."

За разлику од спонтаних масовних акција, као што су устанак или побуна, покрети имају одрени ниво намераване акције ради признатог друштвеног циља.

За разлику од политичких странака, немају чврсту организацију, али унутар великих покрета (нпр. раднички, еколошки, феминистички покрет) често се обликује неколико организованих политичких група. Њихово деловање не долази од одлука и подстицаја вонства, већ произлази из ставова и тежњи чланства, који обично делују унутар широког и лабавог организацијског оквира.

Тежња за променом је главни критеријум који их разликује од интересних група.

Постојање покрета је симптом незадовољства друштвеним поретком.

Давид Аберле дефинише друштвени покрет као "организовани покушај групе људи да спроведу неку промену суочавајући се с отпором друге групе људи".

У овом раду ћемо се детаљније упознати са новијим друштвеним покретима под које се убрајају еколошки, феминистички, студентски, мировни и многи други покрети.

О друштвеним покретима

Укратко речено друштвени покрет је колективно настојање и акција да се поспеше, изведу или спрече одређене друштвене промене. О настанку друштвених покрета у социјалној теорији влада јединство по том питању. Настанак друштвених покрета не сеже далеко, с тим у вези Ботомор истиче да су друштвени покрети производ савременог модерног друштва. За разлику од спонтаних масовних акција, као што су устанак или побуна, покрети имају одређени ниво намераване акције ради признатог друштвеног циља.

За разлику од политичких странака, немају чврсту организацију, али унутар великих покрета (нпр. раднички, еколошки, феминистички покрет) често се обликује неколико организованих политичких група. Њихово дјеловање не долази од одлука и подстицаја вођства, већ произлази из ставова и тежњи чланства, који обично делују унутар широког и лабавог организацијског оквира. Тежња за променом је главни критеријум који их разликује од интересних група. Постојање покрета је симптом незадовољства друштвеним поретком. Неке од карактеристика друштвених покрета су: добровољност, масовност, колективна акција, незадовољство, идеологичност, политичност, јавност, спонтаност и дифузност.

Многобројне су класификације на основу којих се изводе различите врсте друштвених покрета, па тако према начину организованости постоје више или мање организовани покрети. По критеријуму политичког удјела покрети могу бити политички и неполитички. Према друштвеним пројенама покрети могу бити револуционарни, реформистички, конзервативни и реакциони. Према основу окупљања могу бити класни, политички, национални, популистички, вјерски, расни, културни, спортски, женски, омладински, раднички и други. Према територијалном критеријуму организовања могу бити локални, регионални, национални и интернационални. И на крају историјски посматрано покрети могу бити старије и новије природе, то јесте, старији друштвени покрети и новији друштвени. Обзиром да је тема везана за нове друштвене покрете у наставку рада биће нешто више ријечи о њима.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com